

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. november 2013 — X mod Minister van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-302/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 43 EF — automobiler — anvendelse i en medlemsstat af et privat motorkøretøj, der er indregistreret i en anden medlemsstat — pålæggelse af afgift på dette køretøj i den første medlemsstat ved dets første anvendelse på det nationale vejnet og i den anden medlemsstat ved dets indregistrering — køretøj anvendt af den berørte borger såvel i privat øjemed som til at køre fra den medlemsstat, hvori i vedkommende er hjemmehørende, til sin arbejdsplads i den første medlemsstat)

(2014/C 39/09)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Minister van Financiën

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) — fortolkning af artikel 21 TEUF, 45 TEUF, 49 TEUF og 56 TEUF — national lovgivning, der pålægger en registreringsafgift for den første anvendelse af et køretøj på det nationale vejnet — afgift, som påhviler en person, der er bosat i to medlemsstater, herunder den omhandlede medlemsstat, og som dér varigt bruger sit køretøj — køretøj indregistreret i den anden medlemsstat — de to medlemsstaters udøvelse af beskatningskompetence

Konklusion

Artikel 43 EF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som pålægger en automobil, der er indregistreret i en anden medlemsstat, og for hvilken der allerede er blevet betalt afgift i forbindelse med denne registrering, en afgift i forbindelse med, at den anvendes for første gang på det nationale vejnet, når dette køretøj i det væsentlige er bestemt til faktisk og varig anvendelse i begge disse medlemsstater eller faktisk anvendes på denne måde, for så vidt som denne afgift ikke er diskriminerende.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 22.9.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. november 2013 — Rådet for Den Europæiske Union mod Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Teheran, og Europa-Kommissionen

(Sag C-348/12 P) ⁽¹⁾

(Appel — restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — foranstaltninger rettet mod den iranske olie- og gasindustri — indefrysning af midler — begrundelsespligt — pligt til at godtgøre, at foranstaltningen er berettiget)

(2014/C 39/10)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og R. Liudvinaviciute-Cordeiro, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Teheran (ved advokaterne F. Esclatine og S. Perrotet) og Europa-Kommissionen (ved M. Konstantinidis og E. Cujó, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 25. april 2012 i sag T-509/10, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, hvorved Retten for så vidt som de vedrører Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Teheran, annullerede Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39), Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2010 af 26. juli 2010 om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 195, s. 25), Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT L 281, s. 81) og Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT L 281, s. 1) — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at hindre nuklear spredning — liste over personer, organer og enheder, der er omfattet af indefrysningen af pengemidler — retlige fejl — formaliteten — den berørte enheds egenskab af regeringsorgan — et sådant organs påberåbelse af beskyttelse af grundlæggende rettigheder — bevisbyrde

Konklusion

- 1) Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 25. april 2012, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft mod Rådet (sag T-509/10), ophæves.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union frifindes i det af Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Teheran anlagte annullationssøgsmål.

- 3) *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co.*, Teheran bærer sine egne omkostninger og betaler derudover de af Rådet afholdte omkostninger, både i sagen i første instans og i appelsagen.
- 4) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger, både i sagen i første instans og i appelsagen.

(¹) EUT C 287 af 22.9.2012.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. november 2013 — Dixons Retail plc mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-494/12) (¹)

(Direktiv 2006/112/EF — moms — levering af goder — begreb — misbrug af et bankkort)

(2014/C 39/11)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dixons Retail plc

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — First-tier Tribunal (Tax Chamber) — fortolkning af artikel 14, stk. 1, og artikel 73 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — begrebet »levering af goder« — levering efter køb ved hjælp af ikke-tilladt og svingagtig brug af et kreditkort

Konklusion

Artikel 2, nr. 1), artikel 5, stk. 1, og artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag samt artikel 2, stk. 1, litra a), artikel 14, stk. 1, og artikel 73 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede udgør den fysiske overdragelse af et gode til

en køber, som misbruger et bankkort som betalingsmiddel, en »levering af et gode« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i nævnte artikel 2, nr. 1), artikel 5, stk. 1, artikel 2, stk. 1, litra a), og artikel 14, stk. 1, og den betaling, der i forbindelse med en sådan overdragelse foretages af en tredjemand i henhold til en aftale indgået mellem sidstnævnte og leverandøren af dette gode, hvorved den pågældende tredjemand forpligter sig til at betale leverandøren for de varer, som leverandøren har solgt til købere, der anvender et sådant kort som betalingsmiddel, udgør en »modværdi« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i nævnte artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), og artikel 73.

(¹) EUT C 26 af 26.1.2013.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 21. november 2013 — Staatssecretaris van Financiën, den anden part: Fiscale Eenheid X NV cs

(Sag C-595/13)

(2014/C 39/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Den anden part: Fiscale Eenheid X NV cs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal sjette direktivs (¹) artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6, fortolkes således, at et selskab, der er stiftet af flere end en investor med det ene formål at investere den indskudte formue i fast ejendom, kan anses for en investeringsforening i denne bestemmelses forstand?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Skal sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6, fortolkes således, at begrebet »forvaltning« også omfatter den faktiske drift af selskabets faste ejendom, som det har uddelegeret til tredjemand?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, EFT L 145, s. 1.